

N:o 188.

Ank. till Riksd. kansli den 11 maj 1909 kl. 3,30 e. m

Utlåtande, i anledning af väckt motion om semester för vaktbetjante och med dem jämställda statstjänare i de centrala ämbetsverken och hofrätterna. (S. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 137) har herr *Hj. Rissén* hemställt, att Riksdagen ville besluta, att alla vaktbetjante och med dem jämställda statstjänare i de centrala ämbetsverken och hofrätterna måtte komma i åtnjutande af minst femton dagars ledighet per år med bibehållen aflöning.

Till stöd för sin framställning har motionären anført följande:

»De senaste årens omregleringar för de statens verk, som blifvit af Riksdagen fastställda, hafva gifvetvis medfört betydligt förbättrade villkor för alla grader af tjänstemän.

Emellertid framgår, att en ganska stor olikhet i aflönings- och andra hänseenden gjort sig gällande mellan de olika verken, och tager man i betraktande järnvägs- och telegrafverkets samt äfven riksbankens och riksgäldskontorets stater och jämför därvarande personal med motsvarande lägst aflönade vid de andra ämbetsverken, finner man dessa senare mindre tillgodosedda.

Bland förmåner, som återfinnas i staterna för de förra, är rättigheten att komma i åtnjutande af en viss tids ledighet pr år, semester.

Förmånen af rätt till semester är nämligen i de centrala ämbetsverken endast beviljad åt tjänstemännen, under det att vaktbetjante ej äro berättigade till densamma.

Med anledning af hvad som nämnts angående järnvägs- och telegrafstaterna, däri alla grader af tjänstemän äro tillerkända den årligen återkommande ledigheten, och då samma förhållande är rådande för tjänstemän och vaktmästare i riksbanken och riksgäldskontoret, synes det mig, som om rättvisa talade för att vaktbetjante i de centrala ämbetsverken äfven måtte komma i åtnjutande af liknande förmån.»

*Utskottets
yttrande.*

Då de i åtskilliga lönestater intagna bestämmelser om semester för nu ifrågavarande klass af statstjänare sinsemellan förete vissa skiljaktigheter och häraf synes framgå, att denna fråga blifvit löst med hänsyn till de olikartade förhållanden, som råda inom skilda verk, anser sig utskottet ej nu kunna förorda antagandet af en allmän bestämmelse på sätt motionären föreslagit; men då det synes vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att samtliga till ifrågavarande klass hörande statstjänare må, där förhållandena sådant medgifva, beredas någon årlig kostnadsfri ledighet, har utskottet ansett en utredning i denna fråga böra åvägabringas och att Riksdagen följaktligen bör därom hos Kungl. Maj:t göra framställning.

Utskottet får sålunda hemställa,

att Riksdagen må i anledning af herr Risséns ifrågavarande motion hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes verkställa utredning om, huruvida och i hvad mån vaktbetjante och med dem likställda statstjänare i de centrala ämbetsverken och hofrätterna må komma i åtnjutande af semester samt därefter för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill en dylik utredning kan föranleda.

Stockholm den 10 maj 1909.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.